

[Justitsministeren]

lovovertrædere . . . « Derefter kommer så de andre punkter i dagsordenen.

Det vil sige, at hvis man læser dagsordenen og tager den bogstaveligt – det er det, jeg vælger at gøre – så må man sige, at den første pind i dagsordenen er det, der vedrører perioden frem til den 1. oktober 1989. Så der er ikke tale om en vilkårsovertrædelse, som hr. Carsten Andersen siger.

Så var flere inde på, fru Pernille Sams først, en understregning af det, som selvfølgelig er vigtigt: at der ikke i forbindelse med udarbejdelsen af sådanne ungdomskontrakter skal gives de unge en særlig præferencestilling, en fortrinsstilling.

Der skal ikke være nogen belønning i dette system, og det ligger jo heller ikke i forslaget. Som jeg har anført i den skriftlige fremsættelse, er det ved indførelsen af ungdomskontrakter forudsat, at unge lovovertrædere ikke herved skal have fortrin frem for andre unge med hensyn til uddannelses tilbud eller tilbud om arbejde m.v. De skal selvfølgelig heller ikke stilles bedre med hensyn til den økonomiske støtte fra det offentlige. Det er væsentligt.

Det her er et system, som skal tilskynde unge til at gå ind i et fornuftigt mønster uddannelsesmæssigt, arbejdsmæssigt, intersemæssigt osv., og selvfølgelig ikke et præmieringsystem, som vil stille disse unge bedre end andre, der holder sig på den rigtige side af loven.

Hr. Carsten Andersen var så inde på spørgsmålet om politiets deltagelse i dette arbejde eller i forbindelse med udformningen af ungdomskontrakter. Det er noget, jeg lægger ganske afgørende vægt på. Politiet er jo påtalemyndighed, og derfor er det også naturligt og konsekvent, at politiet er med ved kontraktindgåelsen.

Hr. Carsten Andersen nævnte også spørgsmålet om konfliktråd. Det samme gjorde fru Kirsten Lee. Her har vi valgt – hvad vi synes er naturligt – at afvente de erfaringer, som man er ved at indhøste i Norge, og herefter vil spørgsmålet kunne diskuteres herhjemme. Der er altså ikke i dette forslag taget stilling eller truffet beslutning om oprettelsen af konfliktråd.

Hr. Bjørn Elmquist understregede i sit indlæg betydningen af, at der sker en geografisk spredning, når man skal udpege forsøgsområder, hvor arbejdet med ungdomskontrakter skal gennemføres.

Vi har ikke på forhånd udpeget bestemte områder. Tanken er den, at de skal udpeges i et samarbejde mellem Socialministeriet og Justitsministeriet og efter en forhandling naturligt med de implicerede kommuner og politikredse og retter. Her vil vi lægge vægt på, at forsøgsområderne bliver repræsentative, og det vil sige, at de omfatter både landkommuner, provinsbykommuner og storbyområder.

Det er også væsentligt, at forsøgene bliver rimelig omfattende, sådan at det kommer til at omfatte et større antal kommuner. Jeg lægger vægt på, at ordningen får en stor bredde, og det er jo ikke mindst vigtigt, fordi der er forskelle i de forskellige kommuners struktur og virkemåde på det sociale område.

Uden at jeg på nuværende tidspunkt vil lægge mig fast, vil jeg dog gerne sige, at jeg synes, det kunne være naturligt at tilbyde ordningen til de kommuner i Gladsaxe og Slagelse Politikredse, som har været involveret i opklaringsfasen, og det vil sige ca. 6 kommuner, der jo omfatter både land- og bykommuner. Herudover forestiller jeg mig, at f.eks. Odense Kommune, nogle politikredse i Jylland med 5–10 kommuner og ét eller flere storbyområder i København og Århus kunne blive indbefattet. Det er der som sagt ikke truffet nogen beslutning om på nuværende tidspunkt, men det skal selvfølgelig tages som udtryk for, at vort ønske om en geografisk spredning tilgodeses, så vi virkelig får et bredt erfaringsmateriale at arbejde med.

Fru Annette Just understregede det synspunkt, at det er noget helt afgørende, hvis vi kan hjælpe unge fra at havne i en permanent kriminel løbebane, og endvidere sagde fru Annette Just, at det er vigtigt, at der hos de enkelte er en positiv holdning til dette samarbejde. Det er et synspunkt, jeg naturligvis er ganske enig i, og det er da også noget, jeg tror og forventer vil blive efterlevet ved en vedtagelse af forslaget.

Fru Annette Just nævnte sammenligningen med SSP-samarbejdet. I den forbindelse skal man nok gøre sig klart, at SSP-samarbejdet har et mere generelt kriminalpræventivt sigte, hvor det foreliggende forslag med ungdomskontrakterne jo er helt konkret i forhold til den enkelte unge.

Hr. Nør Christensen sagde, at det var vigtigt, at disse kontrakter ikke af de unge blev opfattet som noget for sjov. Dette synspunkt er jeg fuldstændig enig i, og vi lægger da også vægt på –